

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/59/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120203975
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8120203975.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31320155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava-Ružinov, právne zastúpený: Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., IČO: 36715352, so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin proti žalovanému: P. B., G.: XX.XX.XXXX, K. O. XXX/X, XXX XX Z. Š. o zaplatenie 1829.6 EUR s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 553,96 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 21.11.2019 až do zaplatenia, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 39,46 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu 1. inštancie o výške týchto trov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom došlým súdu dňa 31.03.2020 sa žalobca Všeobecná úverová banka a.s. ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 1829,60 € s príslušenstvom.

1.1. Žalobca vychádzal z toho skutkového základu, že medzi CFH ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 05.11.2014 uzatvorená zmluva o pôžičke, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 2500 €, z ktorého bola do podania žaloby vrátená suma 2010,66 €. Keďže žalovaný svoj záväzok splácať úver neplnil riadne a včas, žalobca dňa 18.07.2017 úver predčasne zosplatil.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril. Na pojednávaní sa zúčastnil jeho právny zástupca, námietky ktorého budú uvedené nižšie.

3. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie obsahom listín tvoriacich súdny spis a zistil nasledujúce:

3.1. Dňa 05.11.2014 bola medzi CFH a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom elektronickým spôsobom uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere. Podľa tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver 2500 € s nasledujúcimi parametrami:

- RPMN 25,00%,
- splatnosť prvej splátky 20.12.2014,
- splatnosť ďalších splátok 20. dňa v mesiaci,
- termín konečnej splatnosti 20.11.2019,
- ročná úroková sadzba 25,00%,
- splátka 69,79 € + poistné 2,02 €,

- počet splátok 60,
- priemerná RPMN 18,01%,
- celkové náklady spotrebiteľa 1687,40 €,
- celková čiastka 4187,40 €.

3.2. Žalobca ďalej súdu predložil „Predžalobnú upomienku“ zo dňa 25.06.2017 (+ doručenkou) adresovanú žalovanému, ktorou je tento vyzývaný k okamžitej úhrade omeškanej sumy 215,43 € s upozornením na možnosť predčasného zosplatenia úveru ako aj „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 19.08.2017 bez preukazu o doručení žalovanému (právny zástupca žalovaného však doručenie nepoprel).

4. Výzvou zo dňa 28.04.2020 požiadal súd žalobcu, aby v lehote 10 dní

O zaslal súdu všetky doklady a výstupy z registrov, ktorými sa overovala bonita žalovaného,

O zaslal súdu rozpis všetkých splátok úveru na istinu, úroky a poplatky,

O špecifikoval uplatnenú pohľadávku na istinu, úroky a poplatky.

4.1. Na výzvu žalobca reagoval podaním zo dňa 19.05.2020, pričom však súdu žiadne doklady o skúmaní bonity žalovaného nezaslal.

5. Vyššie zistený skutkový stav súd právne posudzoval nasledujúco:

Podľa § 1 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy - Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm.d) zákona č. 129/2010 Z.z. - zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. - Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. - Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

6. Bezúročnosť úveru a neplatnosť predčasného zosplatenia úveru. Cieľom § 7 ako aj § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napr. predpokladaný príjem z prejednávaneho dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poisťného plnenia a pod.).

Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru.

Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobo ochorie a pod.

Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať.

Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver.

Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať.

Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii.

Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť.

Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (tj. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

Podľa NSS ČR sp. zn. 1 As 30/2015 - Dle kasačného soudu je třeba uvedené závěry krajského soudu chápat ve vzájemné souvislosti tak, že součástí odborné péče při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele je také posouzení rozhodujících listin a vynaložení patřičného úsilí, podloženého odborností a profesionalitou, aby byly zjištěny všechny potřebné skutečnosti v nezbytném rozsahu. Proto je nutno dovodit také požadavek na doložení tvrzení dlužníka o jeho majetkových poměrech. Samotné ničím nedoložené prohlášení spotřebitele nemůže vést k řádnému prověření jeho schopnosti splácet úvěr, neboť se dle slov krajského soudu jedná o situace, kdy by osoba jednající s odbornou péčí měla a mohla mít pochybnosti o pravdivosti tvrzených skutečností. Smyslem zakotvení povinnosti poskytovatelů spotřebitelských úvěrů posuzovat úvěruschopnost spotřebitele (§ 9 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru) je především ochrana spotřebitelů před rizikovými úvěry a dále řešení problému rostoucího zadluženosti domácností (viz důvodová zpráva k zákonu o spotřebitelském úvěru). Povinnost věřitele posoudit před uzavřením smlouvy bonitu spotřebitele představuje pro spotřebitele i určitou záruku, že věřitel bude při poskytování úvěru postupovat tak, aby jej do určité míry chránil před neschopností splácet. Primárním chráněným zájmem je zde ochrana spotřebitele před neodpovědným poskytnutím úvěru, které by vedlo k jeho insolvenční se všemi negativními následky, a to jak ekonomickými v podobě ztráty majetku, tak společenskými v podobě společenské stigmatizace (viz Wachtlová, L., Slanina, J.: Zákon o spotřebitelském úvěru. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2011, s. 99).

6.1. Podľa NS ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018 - Povinnost posouzení úvěruschopnosti spotřebitele chrání nejen spotřebitele samého před negativními důsledky neschopnosti úvěr splácet, ale zprostředkovaně také společnost jako celek, neboť předchází negativním sociálním důsledkům předlužení a insolvence v podobě pádu spotřebitele a osob na něm závislých do veřejné sociální sítě, narušení rodinných a sociálních vztahů atd. V neposlední řadě chrání i pozici věřitelů samých, neboť odborné posouzení úvěruschopnosti spotřebitele při žádosti o další úvěr snižuje riziko věřitelů, kteří témuž spotřebiteli poskytli úvěry či jiné služby již dříve. Proto zákon, konkrétně zákon o spotřebitelském úvěru (jeho § 9 odst. 1) stanoví, že věřitel je povinen při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele postupovat s odbornou péčí. Lze přisvědčit odvolacímu soudu, že věřitel nedostojí povinnosti stanovené mu zákonem o spotřebitelském úvěru, tedy nepostupuje s odbornou péčí při posouzení schopnosti spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr, vyjde-li z objektivně nedoloženého osobního prohlášení dlužníka o jeho osobních, výdělkových a majetkových poměrech. Na tom nic nemění, že dlužník není evidován v databázích dlužníků.

6.2. Podľa rozsudku KS v Prešove sp. zn. 20Co/72/2017 - V súvislosti so zisťovaním bonity spotrebiteľa odvolací súd poukazuje na doplňujúci návrh, ktorým sa mení a dopĺňa Zákon č. 129/2010 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> Z.z., v ktorom sa okrem iného uvádza: „Zámer finančného sprostredkovateľa je často presvedčiť nebonitného klienta, ktorý má problémy s kontrolou vlastných finančných tokov a hospodárením, aby pristúpil na úver, u ktorého je v mnohých prípadoch zjavné, že ho spotrebiteľ nebude vedieť splácať. Finančný sprostredkovateľ je motivovaný zanedbať povinnosť skúmania spotrebiteľovej schopnosti splácať úver vidinou peňažnej prémie za sprostredkovanie a subjekt poskytujúci úver si je vedomý, že v prípade neschopnosti splácať majetok môže siahnúť za pomoci štátneho donútenia na majetkové hodnoty dlužníka, napríklad obydlie. Prípadný argument zo strany veriteľa, že exekúcia majetku u nebonitných klientom je prirodzeným následkom nedodržania povinnosti splácať úver neobstojí. Je tak z dôvodu, že v prípade hrubého porušenia povinnosti skúmať spotrebiteľovu schopnosť splácať úver veriteľom z dôvodu vidiny majetkových hodnôt spotrebiteľa vstupuje veriteľ do zmluvného vzťahu v zlej viere (malé fide), keďže si je dopredu vedomý toho, že spotrebiteľ pri svojej úrovni bonity s veľkou pravdepodobnosťou nebude môcť splácať

úver. Veriteľ si je teda vedomý faktu, že hlavnou časťou zmluvného plnenia, ktorú od spotrebiteľa obdrží nebudú splátky úveru, ale poplatky za omeškanie platieb a uspokojenie z majetkových hodnôt spotrebiteľa v dôsledku spotrebiteľovej platobnej neschopnosti. .... Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch možno považovať povrchné skúmanie schopnosti splácať úver bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa v rozpore s odbornou starostlivosťou alebo účelové použitie dokladov o platobnej schopnosti spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej bonity spotrebiteľa, ako tomu v skutočnosti je, aby mu bol poskytnutý väčší úver, ako je schopný splácať.

6.3. Keďže žalobca súdu žiadne doklady o skúmaní bonity žalovaného nepredložil, je zrejmé, že vyššie uvedeným spôsobom zodpovedajúcim odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity dlžníka žalobca nepostupoval (nezaujímali ho skutočné výdavky žalovaného a ich preukázanie a to, či po ich úhrade má dostatočnú finančnú rezervu na splácanie úveru a nevykonal ani lustráciu v prístupných registroch). V zmluve sa síce uvádza, že žalovaný má príjem z podnikania 18000 € a základ dane 5000 € (ako rozdiel medzi príjmami a výdavkami) € ale tieto údaje neboli doložené žiadnymi dokladmi. Žalobca súdu nepreukázal, že skúmal výdavky žalovaného a že zisťoval údaje z príslušných databáz údajov o spotrebiteľoch. Súd teda robí záver, že poskytnutý úver je bez úrokov, bez poplatkov a k jeho platnému predčasnému zosplatneniu nedošlo. Žalovanému teda zostalo zachované právo splácania úveru v splátkach, pričom splátka je tvorená iba časťou pôvodnej splátky pripadajúcej podľa amortizačnej tabuľky na istinu.

7. Žalobca tak má nárok iba na vrátenie rozdielu medzi sumou istiny mu poskytnutou a sumou istiny už vrátenou. Z poskytnutej istiny 2500 € bola zaplatená suma 1954,12 € (zo žalovaným zaplatenej sumy 2010,68 € pripadá na istinu suma 1954,12 € a na poistné suma 56,56 €) a preto dlžná istina má výšku 545,88 € (2500 € - 1954,12 €). K tejto sume treba pripočítať sumu dlžného poistného 8,08 € (č.l. 30).

8. Nárok na úroky z omeškania plynú pre žalobcu z nasledujúcich právnych predpisov:

§ 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka - dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka - ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

§ 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka - výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Základná sadzba ECB ku dňom omeškania bola 0,00% ročne a preto výška úrokov z omeškania je 5,00% ročne.

8.1. Žalobca požadoval úroky z omeškania od 25.08.2017. Zo zmluvy vyplýva, že v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie. Podľa www.wikipedia.sk <<http://www.wikipedia.sk>> anuita (z lat. annuus - ročný) je pravidelné (periodické) plynutie pevne stanovených platieb počas určitej špecifikovanej doby. Anuitná splátka <<https://sk.wikipedia.org/w/index.php?title=Spl%C3%A1tka&action=edit&redlink=1>> zostáva počas celej doby splácania rovnaká. Skladá sa z istiny <<https://sk.wikipedia.org/wiki/Istina>> a splátky <<https://sk.wikipedia.org/w/index.php?title=Spl%C3%A1tka&action=edit&redlink=1>> úroku <<https://sk.wikipedia.org/wiki/%C3%9Arok>>. Výška anuitnej splátky sa nemení. Plynule sa mení výška a pomer istiny a úroku <<https://sk.wikipedia.org/wiki/%C3%9Arok>>. Z toho vyplýva, že na začiatku úverového vzťahu najväčší podiel celej splátky bude tvoriť úrok a naopak na konci bude najväčší podiel splátky predstavovať istina, čiže každou ďalšou splátkou sa úrok znižuje a istina sa zvyšuje. Pre vyhovenie žalobe v časti úrokov z omeškania bolo nevyhnutné, aby žalobca súdu zaslal amortizačnú tabuľku, aby súd vedel zistiť aká časť istiny pripadá na splátky už zaplatené a aká časť istiny pripadá na jednotlivé nezaplatené splátky. Keďže však žalobca výzve súdu na zaslanie amortizačnej tabuľky nevyhovел, priznal súd úroky z omeškania až odo dňa nasledujúceho po dni konečnej splatnosti úveru.

9. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

9.1. Žalobca požadoval zaplatenie sumy 1823,60 € a priznaná mu bola suma 553,96 €. Úspech žalobcu - 30,27%, úspech žalovaného - 69,73%, čistý úspech žalovaného a nárok na náhradu trov konania - 39,46%.

10. Právny zástupca žalovaného mal uplatnenú pohľadávku za premlčanú. Vychádzal z toho, že v „Prehľade splátok a úhrad“ je ku dňu 20.07.2016 uvedená dlžná suma 215,43 €, čo zodpovedá trom (3) splátkam a teda, že od nezaplatenia splátky splatnej 20.04.2016 uplynuli 3 mesiace a od tejto doby treba počítať premlčanie.

10.1. Tento názor právneho zástupcu je nesprávny. Pre určenie jeho nesprávnosti stačí odkázať na vyššie uvedený záver, že k platnému predčasnému zosplatneniu úveru pre neskúmanie bonity dôjsť nemohlo. Jeho nesprávnosť však vyplýva samostatne aj z ďalších dôvodov. a) Ak bol urobený záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, tak okrem poistného celá žalovaným zaplatená suma išla na istinu. Z čiastočnej amortizačnej tabuľky poskytnutej žalobcom vyplýva, že k uvedenému dňu bola na úrokoch zaplatená suma vysoko prevyšujúca 215,43 € a po jej započítaní na istinu, mal žalovaný dokonca preplatok a nie nedoplatok. b) Aj keby omeškanie skutočne existovalo, predčasné zosplatnenie (za splnenia všetkých podmienok) je právom, nie povinnosťou dodávateľa. Z výzvy zo dňa 25.06.2017 zodpovedajúcej § 53 ods.9 OZ vyplýva, že proces zosplatnenia začal žalobca v súvislosti s omeškaním so splátkou za 04/2017. Pre nezaplatenie tejto splátky (aj keď neplatne) pristúpil žalobca k predčasnemu zosplatneniu. Uvedené by znamenalo, že všetky splátky splatné pred 04/2017 by sa premlčovali podľa času ich splatnosti a až splátky splatné po 21.04.2017 by sa premlčovali od tohto dňa. Tento záver vyplýva aj z rozhodnutia KS v PO sp. zn. 3Co/115/2019 - Súd prvej inštancie správne konštatoval, že premlčacia lehota (v zmysle druhej vety §103 Občianskeho zákonníka) začala plynúť odo dňa zročnosti tej splátky od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a pre ktorú k zosplatneniu došlo. Teda tá, ktorá zosplatnenie spotrebiteľského úveru vyvolala.

10.2. Obrana žalovaného je teda len snahou nezaplatiť ani len istinu poskytnutého úveru.

11. K námietke právneho zástupcu žalovaného o nezahrnutí poistného do celkových nákladov úveru z dôvodu, že zo zmluvy nevyplýva dobrovoľnosť poistenia súd uvádza (napriek tomu, že to pre rozhodnutie nemá žiadnu relevanciu), že táto dobrovoľnosť vyplýva priamo z bodu IV. zmluvy a nezaškrtnutie políčka ručne ale elektronicky na tom nič nemení. Súd z úradnej činnosti vie, že zmluva sa vypĺňa s finančným agentom, ktorý po zadaní údajov ju vytlačí a nechá podpísať. Ak by sa sporné políčko malo zaškrtnúť ručne pri podpise vytlačenej zmluvy nebolo by možné v časti V. zmluvy vyplniť údaje o poistnom a jeho výške. Táto námietka právneho zástupcu je teda nesprávna, pričom samotný žalovaný, ktorému bola doručená žaloba, dobrovoľnosť poistenia nenamietal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.